

A. de Lelie, Les met den hoekkijker (Anthonie van Hemert en een nicht van den schilder) 1814 - Museum Willet-Holthuysen, Amsterdam

Bray. De jonge vrouw, die op verschillende stukken voor dienstmaagd speelt, kleven nimmer de smetten van haar werk aan; de oude man, die nu tuinbaas is, dan den grootvader in den familiekring voorstelt of weer elders verschijnt als violist, heeft hoogstens iets zachts gechargeerds, maar nimmer zal de schilder ons doen weten, dat zijn model op de grens van seniele aftakeling staat; en kenschetsend is het eveneens, dat een der keukenstukken bij Mr A. Staring opgebouwd lijkt op het schema van een Aanbedding van het Kind.

De kleuren, doorgaans zacht en licht, waarin de ons bekende genrestukken geschilderd zijn, weerspiegelen daarin als het ware nog eens den geest, waaruit ook de dramatis personæ geboren zijn. Vrijer dan een der ons bekende tijdgenooten is de kunstenaar

grijsaards van Greuze, die men zich slechts denken kan met al hun kinderen en kindskinderen in teedere min om zich heen verzameld. Maar de schilder hoedt zich voor het pathetische, al is er in de situaties, die hij ons voorstelt, niet één dissonant en spreekt uit alles een geest, die, geheel in overeenstemming met het denken en voelen van den tijd, alleen het goede en deugdzame in den mensch naar voren brengt. Idealiseert de kunstenaar aldus iets ten aanzien van het innerlijk van zijn personen, ook naar het uiterlijk is hij er niet vrij van. Een jongetje, dat soms in zijn werk verschijnt, is een rozig ventje, dat niets gemeen heeft met zijn vaak gansch niet edelaardige makkers, die men aantreft bij Jan Steen of Jan de